

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28Co/125/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121207794
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2121207794.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudcov: JUDr. Erika Tischlerová a JUDr. Peter Duman, v právnej veci žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX, D. E., E. XXX, Veľká Británia a 2/ F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, XX – XXX E., Poľská republika, obaja zastúpení splnomocnencom: V4 Legal, s. r. o., so sídlom Tvrdeho 4, Žilina, IČO: 36 858 820, proti žalovanej: H. I. E., D. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/XXX, J., zastúpenej advokátom: Mgr. Juraj Šimuny, so sídlom Nám. M. R. Štefánika 30/33, Topoľčany, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 19C/53/2021-196 zo dňa 20. mája 2024, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

- 7 -

28Co/125/2024
28Co/125/2024-
2121207794

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že Dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov I. E., D. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: K. XXX/XXX, XXX XX J. a F. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: K. XXX/XXX, XXX XX J., zo dňa 16.01.2019, predmetom ktorej sú nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území J., obec J., okres Trnava, zapísané na liste vlastníctva č. XXXX Okresného úradu Trnava, katastrálny odbor ako parcely registra „C“: pozemok parcely reg. „C“ KN, parc. č. 505/162, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 369 m²; pozemok parcely reg. „C“ KN, parc. č. 505/331, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 29 m²; pozemok parcely reg. „C“ KN, parc. č. 505/333, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 182 m²; a stavby: rodinný dom so súp. č. XXX postavený na pozemku parcely reg. „C“ KN, parc. č. 505/333; garáž bez súp. č. postavená na pozemku parcely reg. „C“ KN, parc. č. 505/331; hnutelné veci - kompletne zariadenie rodinného domu, ako aj všetky hnutelné veci nadobudnuté počas trvania manželstva, ktoré k dátumu tejto dohody manželia spoločne vlastnili; hnutelné veci - historické vozidlo- motocykel Jawa 350, ev. č. L. K. XXX, VIN/rok výroby: XXX- XXXXXX/XXXX, farba červená (preukaz historického vozidla č. 001228) a motocykel JAWA typ 20, ev. č. L., VIN: XXXXXX, farba červená tmavá (osvedčenie o evidencii č. M.); finančné prostriedky vedené na účtoch: typ: C. ÚČET H. č. účtu: N. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedený na meno F. E. so zostatkom na účte ku dňu 30.06.2018 vo výške 141,- EUR; typ: C. ÚČET č. účtu: N. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedený na meno H. I. E. so zostatkom na účte ku dňu 30.06.2018 vo výške 5.951,08 EUR; typ: Sporiaci účet č. účtu: N. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedený na meno H. I. E. so zostatkom na účte ku dňu 30.06.2018 vo výške 1.652,61 EUR; typ: Start Junior č. účtu: N. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedený na meno N. E. so zostatkom na účte ku dňu 30.06.2018 vo výške 59,74 EUR; 100 %- ný obchodný podiel v spoločnosti LJ Transport s.r.o., so sídlom: K. XXX/XXX, XXX

XX J., IČO: 50 881 779, zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Trnava, oddiel Sro, vložka č. 39992/T je voči žalobcovi 1/ neúčinná. Výrokom II. určil, že Dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov I. E., D. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: K. XXX/XXX, XXX XX J. a F. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: K. XXX/ XXX, XXX XX J., zo dňa 16.01.2019, s rovnakým predmetom ako vo výroku I., je voči žalobcovi 2/ neúčinná. Výrokom III. rozhodol, že žalobca 1/ má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a výrokom IV. rozhodol, že žalobca 2/ má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 42a ods. 1, ods. 3 písm. a), § 42b ods. 1, 2 a 4, § 116 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a vecne tým, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že dňa 16.01.2019 žalovaná - I. E. a F. E. ako manželia uzavreli Dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keď ich bezpodielové spoluvlastníctvo bolo zrušené za trvania manželstva právoplatne dňa 07.06.2018 (rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 11C/26/2018-42 zo dňa 15.05.2018). V zmysle uzavretej dohody, žalovaná nadobudla do výlučného vlastníctva nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území J., zapísané na liste vlastníctva č. XXXX Okresného úradu Trnava a kompletné zariadenie rodinného domu; motocykel JAWA typ 20; finančné prostriedky vedené na účtoch: C. ÚČET so zostatkom na účte ku dňu 30.06.2018 vo výške 5.951,08 eura, sporiaci účet so zostatkom na účte ku dňu 30.06.2018 vo výške 1.652,61 eura, Start Junior so zostatkom na účte ku dňu 30.06.2018 vo výške 59,74 eura. F. E. v zmysle uzavretej dohody nadobudol do výlučného vlastníctva historické vozidlo- motocykel Jawa 350; finančné prostriedky vedené na účte: C. ÚČET H. so zostatkom na účte ku dňu 30.06.2018 vo výške 141,- eur; 100 %-ný obchodný podiel v spoločnosti LJ Transport s.r.o. Žalovaná sa v rámci vyporiadania zaviazala vyplatiť F. E. sumu 1.000,- eur najneskôr do 01.03.2019. V konaní vedenom pod sp.zn. 17C/38/2018 a sp.zn. 12C/27/2018 dňa 02.10.2023 a dňa 06.01.2024 bolo právoplatne rozhodnuté, že F. E. je povinný zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 71.194,72 eura s príslušenstvom a žalobcovi 2/ sumu 57.300,-eur s príslušenstvom, a to titulom pôžičiek poskytnutých v období rokov 2016 a 2017, t.j. pred uzavretím predmetnej dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva. Spoločnosť LJ Transport, s.r.o., ku dňu 31.12.2018 vykazovala imanie vo výške mínus 655.534,-eur, hodnota záväzkov spoločnosti bola vo výške 1.257.205,-eur, spoločnosť je od 27.04.2019 v likvidácii. Dlžník F. E. bol spoločníkom spoločnosti do 26.04.2019.

3. Vzhľadom na takto zistený skutkový stav dospel súd k záveru, že v danej veci sú splnené všetky zákonné predpoklady vzniku odporového oprávnenia veriteľov - žalobcov 1/ a 2/, keďže ku dňu uzavretia Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva dňa 16.01.2019 - úkonu, ktorého neúčinnosti sa žalobcovia 1/ a 2/ predmetnou žalobou domáhali, existovali vymáhateľné pohľadávky žalobcov 1/ a 2/ voči F. E., nakoľko jednotlivé pôžičky boli už splatné (Žalobca 1/ - suma 13.000,- GBP splatná do 17.04.2017, suma 1.600,- GBP splatná do 04.05.2017, suma 5.000,- GBP splatná do 12.06.2017, suma 1.500,- GBP splatná do 05.07.2017, suma 17.500,- GBP splatná do 13.05.2017, suma 14.350,- eur splatná do 19.11.2017, suma 10.741,- eur splatná do 15.10.2017. Žalobca 2/ - suma 20.000 eur splatná do 13.05.2017; suma 37.300 eur splatná do 03.11.2017). Uvedené záväzky existovali už i ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva. Právnym úkonom - Dohodou o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, dlžník F. E. zmenšil svoj majetok a tým ukrátil uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľov - žalobcov 1/ a 2/, nakoľko už nezostal majetok, ktorý by postačoval na uspokojenie pohľadávok veriteľov. Súd uzavrel, že obrana žalovanej spočívajúc v tvrdení, že dlžník F. E. v rámci dohody o vyporiadaní BSM prevzal do výlučného vlastníctva obchodný podiel na spoločnosti LJ Transport, s.r.o., ktorá bola v čase uzatvorenia dohody prosperujúcou spoločnosťou s účasťou na veľkých projektoch a rozdiel, ktorý vznikol medzi vyporiadanými stranami doplatila žalovaná v hotovosti dlžníkovi, neobstojí, keď v konaní bolo preukázané, že spoločnosť LJ Transport, s.r.o. k 31.12.2018, t.j. ešte pred uzavretím predmetnej Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, vykazovala imanie vo výške mínus 655.534,-eur, hodnota záväzkov spoločnosti bola vo výške 1.257.205,-eur. Spoločnosť je od 27.04.2019 v likvidácii, napokon dlžník F. E. v čase podania žaloby dňa 20.12.2021 už nebol spoločníkom uvedenej spoločnosti. Žalovaná v konaní nepreukázala solventnosť dlžníka v čase podania žaloby, ani následne, pričom v odporovacom konaní zaťažuje dôkazné bremeno vo vzťahu k tejto skutočnosti, teda o dostatočnej solventnosti dlžníka osobu, ktorá mala z odporovaného právneho úkonu prospech, t.j. žalovanú. Nakoľko žalovaná ako manželka dlžníka je osobou blízkou, úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa sa v týchto prípadoch prezumuje ex lege a jeho skutočný úmysel nie je na účely procesného úspechu odporujúceho veriteľa relevantný. Vzhľadom na uvedené, súd žalobe vyhovel.

4. Súd uviedol, že nevykonával žalovanou navrhované dokazovanie - výsluchom svedka F. E., keď preukazovanie tak úmyslu dlžníka ako i hodnoty obchodného podielu spoločnosti LJ Transport, s.r.o v čase uzatvárania dohody o vyporiadaní BSM nebolo pre rozhodnutie veci relevantné.

5. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a v spore plne úspešným žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podala v celom jeho rozsahu prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie žalovaná, z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) CSP a žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Dôvodila, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaná v konaní nepreukázala solventnosť dlžníka v čase podania žaloby, ani následne, pričom v odporovacom konaní zaťažuje dôkazné bremeno vo vzťahu k tejto skutočnosti, teda o dostatočnej solventnosti dlžníka osobu, ktorá mala z odporovaného právneho úkonu prospech, t.j. žalovanú. Napriek tejto skutočnosti súd odmietol vypočítať navrhovaného svedka F. E., ktorého výsluch by mohol objasniť okolnosť ohľadom jeho solventnosti. Žalobcovia nepodali na F. E. návrh na výkon exekúcie tzn. ani nepoznajú (a ani súd) jeho majetkové pomery. Súd v odôvodnení rozsudku uvádza, že pokiaľ zvyšný majetok dlžníka objektívne postačuje v čase odporu na uspokojenie veriteľa, nemožno odporovacej žalobe vyhovieť. Napriek tejto skutočnosti súd odmietol vypočítať svedka F. E.. Súd teda nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Pritom žiadny doteraz produkovaný dôkaz nepreukazuje skutočnosť, že by Dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzavretá dňa 16.01.2019 bola ukracujúcim právnym úkonom, ktorý by zmaril možnosť uspokojenia pohľadávok žalobcov voči dlžníkovi F. E.. Žalobcovia ani nevyužili svoju zákonnú možnosť vymáhať si svoju pohľadávku v exekučnom konaní.

7. Žalobcovia 1/ a 2/ odvolací návrh nepodali. K doručenému odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadrili, pričom uviedli, že v konaní bolo najmä zo strany žalobcov vyprodukované dostatočné množstvo dôkazov, z ktorých súd usúdil záver, že v čase uzatvárania dohody (ale napokon aj neskôr) dlžník nedisponoval takým množstvom ďalšieho majetku, ktorý by bezpečne slúžil na uspokojenie pohľadávok jeho veriteľov aj po scudzení majetku na základe dohody. Ide najmä o dôkazy predložené k preukázaniu insolventnosti spoločnosti LJ Transport s.r.o., či porovnanie hodnoty jednotlivých častí majetku, ktoré mali na základe dohody nadobudnúť dlžník a žalovaná. Súd správne konštatoval, že navrhovaný dôkaz (výsluchom svedka F. E., pozn.) nie je relevantný pre posúdenie veci, keďže dokazovaním bolo preukázané, že právny úkon dlžníka vedúci k uzatvoreniu dohody bol voči žalobcom ako jeho veriteľom ukracujúcim. Aj žalobcovia zastávajú názor, že prípadne vykonaný výsluch dlžníka, by nebol spôsobilý akokoľvek preukázať opačné skutočnosti, než tie, ktoré boli zistené z predložených dôkazov. Napokon, žalovaná mohla tento výsluch navrhnúť v skoršej fáze konania, nie až na pojednávaní, kde došlo k vyhláseniu rozsudku, čo sa však nestalo. Ak žalovaná namieta, že žalobcovia a ani súd nepoznajú majetkové pomery dlžníka, tak ich objasnenie je účelné ku dňu resp. dátumu odporovania dohody a ako takým sa s ním súd vysporiadal správne, a to najmä v spojitosti so skutkovými zisteniami, ktoré majú pôvod vo vykonanom dokazovaní. Žalovanej nebolo nijakým spôsobom odňaté právo produkovať dôkazy a preukázať majetkové pomery dlžníka svedčiace opačným zisteniam než tým, ktoré zistil súd. Žalovaná však dôkazné bremeno týchto tvrdení neuniesla. Žalobcovia zdôrazňujú, že vzájomnosť vysporiadania majetku, ktorá mala vzniknúť v rámci dohody o vyporiadaní BSM medzi žalovanou a dlžníkom, nie je rovnocenná. Zatiaľ čo žalovaná získala nehnuteľnosť, dlžníkovi mal ostať obchodný podiel v spoločnosti LJ Transport, s.r.o. Táto spoločnosť však bola už v dobe uzavretia dohody vysoko insolventná a jej obchodný podiel bol v podstate bezcenný. Spoločnosť je stále v likvidácii, už niekoľko rokov, a jej súčasným spoločníkom a konateľom nie je ani žalovaná, ani dlžník, ale p. O. O., ktorý je spoločníkom a konateľom vo viac než stovke ďalších spoločností. Žalobcovia sa teda domnievajú, že vyššie dotknutý podiel nemohol byť adekvátnou protihodnotou za prevádzané nehnuteľnosti, a preto nemôže byť považovaný za spravodlivé vyrovanie v rámci dohody, resp. za také, ktoré by neindikovalo zámer ukrátenia žalobcov ako veriteľov voči dlžníkovi. Tvrdenie o ukracovaní žalobcov podporuje aj skutočnosť, že dohoda bola uzatvorená medzi dlžníkom a žalovanou ako blízkymi osobami. Žalobcovia teda zastávajú názor, že odvolanie, žalovanej nie je dôvodné, pričom možno hovoriť len o využití procesného úkonu na oddialenie právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku. Odvolanie žalovanej súčasne ani neobsahuje relevantný opis skutočností, ktoré by opodstatnili ktorýkoľvek z uvádzaných odvolacích

dôvodov. Na základe uvedeného žalobcovia navrhovali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a žalobcom priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

8. Ďalšie vyjadrenia strany v odvolacom konaní nepodali.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné s použitím § 389 ods. 1 písm. c) v spojení s § 391 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie na základe ním vykonaného dokazovania a realizovaného právneho posúdenia veci rozhodol vecne správne, pokiaľ vyhovel žalobe žalobcov 1/ a 2/ o určenie neúčinnosti Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva žalovanej a dlžníka zo dňa 16.01.2019 vo vzťahu k žalobcom dôvodiac, že všetky zákonné podmienky vzniku odporového oprávnenia veriteľov tu boli splnené, keďže žalobcovia 1/ a 2/ disponovali ku dňu uzavretia dohody vymáhateľnými pohľadávkami, pričom predmetnou dohodou uzavretou so žalovanou, dlžník zmenšil svoj majetok a tým ukrátil uspokojenie vymáhateľných pohľadávok žalobcov, nakoľko nezostal žiaden majetok, ktorý by postačoval na uspokojenie pohľadávok veriteľov. Žalovaná nepreukázala solventnosť dlžníka v čase podania žaloby, ani následne, pričom ju v tomto smere zaťažovalo dôkazné bremeno. Úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa sa pritom prezumuje vzhľadom na to, že žalovaná je blízkou osobou dlžníka.

11. Žalovaná s rozhodnutím súdu prvej inštancie nesúhlasila, pričom rozporovala záver súdu o nesolventnosti dlžníka. Dôvodila, že žalobcovia a ani súd majetkové pomery dlžníka nepoznajú, pretože žalobcovia ani nevyužili svoju zákonnú možnosť vymáhať si pohľadávku voči dlžníkovi v exekučnom konaní a tiež platí, že pokiaľ zvyšný majetok dlžníka objektívne postačuje v čase odporu na uspokojenie veriteľa, odporovacej žalobe nemožno vyhovieť. Mala za to, že žiadny dôkaz nepreukazuje, že Dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva je ukracujúcim úkonom, keď súd odmietol vykonať žalovanou navrhovaný dôkaz výsluchom dlžníka, ktorý sa mohol vyjadriť o svojej solventnosti. Nevykonaním výsluchu svedka F. E., tak súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

12. V zásade platí, že dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov možno odporovať, ak manželia síce pri vyporiadaní postupovali podľa § 150 OZ, avšak konkrétne rozdelenie vecí, práv a záväzkov bolo dlžníkom úmyselne zvolené tak, aby stav po vyporiadaní znemožnil alebo celkom vylúčil uspokojenie pohľadávky veriteľa.

13. Podľa § 42a ods. 1 OZ, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkovy právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

14. Na splnenie zákonných podmienok odporovateľnosti musia byť predovšetkým splnené všeobecné kritériá vyplývajúce z § 42a ods. 1 OZ. Jedným z predpokladov uplatnenia subjektívneho odporového práva veriteľa je podmienka, že daný právny úkon predstavuje tzv. ukracujúci úkon. Musí teda ísť o úkon, ktorý ukrátil veriteľa v možnosti domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky z majetkovej sféry dlžníka. Takýto charakter možno právnomu úkonu prisúdiť vtedy, ak je kumulatívne splnená objektívna stránka odporovateľnosti spočívajúca v reálnom úbytku v majetkovej sfére dlžníka takom, že jeho majetok nepostačuje na uspokojenie pohľadávky veriteľa. Ako správne uviedol súd prvej inštancie v napadnutom

rozhodnutí – pokiaľ zvyšný majetok dlžníka objektívne postačuje v čase odporu na uspokojenie veriteľa, nemožno odporovacej žalobe vyhovieť.

15. Právny úkon dlžníka teda ukracuje uspokojenie pohľadávky veriteľa najmä vtedy, ak nielen vedie k zmenšeniu majetku dlžníka, ale ak v jeho dôsledku sa majetok dlžníka zmenší do takej miery, že to má súčasne za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky zo zostávajúceho majetku dlžníka, a teda nebyť tohto ukracujúceho úkonu, veriteľ by sa z majetku dlžníka uspokojil. Musí teda ísť o kvalifikované zmenšenie majetku dlžníka. Preto nestačí, že sa majetok dlžníka zmenšil, musí sa preukázať, že sa majetok dlžníka zmenšil do takej miery, že to ohrozilo aspoň čiastočné uspokojenie veriteľovho nároku.

16. K ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa (§ 42a ods. 1 OZ) nemôže dôjsť, ak sa síce zmenší majetok dlžníka, avšak ak dlžník napriek odporovanému právnemu úkonu a ďalším svojim dlhom vlastní taký majetok, ktorý sám o sebe stačí na to, aby sa z neho veriteľ uspokojil (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 22. júna 2001, sp. zn. 21 Cdo/2088/2000).

17. V zmysle vyššie uvedeného je teda nepochybné, že ukracujúcim právnym úkonom môže byť aj dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ak veriteľ na jej základe nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky. Dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva však nemožno odporovať vtedy, ak má dlžník aj po jej uzavretí ďalší majetok, ktorý postačuje k uspokojeniu jeho veriteľa.

18. V predmetnej právnej veci súd prvej inštancie na základe uzavretej Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, posúdiac jej obsah a spôsob rozdelenia majetkových hodnôt patriacich do BSM uzavrel, že došlo k zmenšeniu majetku dlžníka. Ďalej však súd bez ďalšieho uvádza, že dlžníkovi nezostal žiaden majetok, ktorý by postačoval na uspokojenie pohľadávok veriteľov. Tento svoj záver o nesolventnosti dlžníka v dôsledku uzavretej nevyváženej dohody o vyporiadaní BSM, súd bližšie neodôvodňuje, iba uvádza, dôkazné bremeno o solventnosti dlžníka zaťažovalo žalovanú, ktorá v tomto smere dôkazné bremeno neunesla. Zároveň súd návrh žalovanej na vykonanie dokazovania výsluchom dlžníka zamietol, pretože ho nepovažoval vo veci za relevantný.

19. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovia v podanej žalobe tvrdili len to, že tým, že dlžník uzatvoril Dohodu o vyporiadaní BSM, vzdal sa svojho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech jemu blízkej osoby, čím došlo k reálnemu úbytku v majetkovej sfére dlžníka. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uvádzala, že uzavretím dohody o vyporiadaní BSM nedošlo k ukráteniu žiadneho veriteľa v možnosti domáhania sa uspokojenia z majetkovej sféry dlžníka a na pojednávaní dňa 20.05.2024 zopakovala svoju obranu v tom, že nie je preukázané, že uzavretím dohody o vyporiadaní BSM došlo k uzatvoreniu takeého právneho úkonu, ktorým by dlžník zmenšil svoj majetok natoľko, že to môže obmedziť, resp. zmariť uspokojenia pohľadávok žalobcov, pričom navrhla vykonanie dôkazu výsluchom žalovanej a dlžníka, a to výslovne o. i. aj za účelom preukázania majetkových pomerov F. E.. Následne na pojednávaní súd konštatoval, že medzi stranami je sporné, či uzavretím dohody došlo k zmenšeniu majetku dlžníka, a či sú splnené predpoklady odporovateľnosti právneho úkonu, avšak návrh na vykonanie dokazovania výsluchom svedka F. E. vzápätí zamietol. V záverečnej reči žalovaná zopakovala obranu, že nebolo preukázané, že dlžník zmenšil svoj majetok natoľko, že to môže obmedziť, prípadne celkom zmariť uspokojenie pohľadávok veriteľov. Súd prvej inštancie potom v odvodnení rozsudku, čo do zamietnutia návrhu na výsluch svedka F. E. uvádza, že tento dôkaz mal byť navrhovaný k preukázaniu majetkových pomerov spoločnosti LJ Transport, s. r. o., avšak zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 20.05.2024 vyplýva, že výsluchy žalovanej a dlžníka boli navrhované aj na preukázanie majetkových pomerov samotného F. E.. Súd prvej inštancie pre neunesenie dôkazného bremena žalovanou o solventnosti dlžníka, žalobu zamietol.

20. Najvyšší súd SR v rozhodnutiach sp. zn. 4Cdo/100/2018, resp. sp. zn. 5Cdo/202/2018 uviedol: „Nevykonanie navrhovaného dôkazu, ktorý by mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť možno kvalifikovať ako porušenie práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej „ústavy“) (pozri III. ÚS 332/09). V takomto prípade by prichádzalo do úvahy aj vyslovenie porušenia základného práva na rovnosť účastníkov v konaní podľa článku 47 ods. 3 ústavy, keďže nevykonanie stranou navrhovaného

dôkazu by ho oproti druhej strane znevýhodňovalo.“ (Porovnaj tiež nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 168/2019).

21. Nevyhovenie dôkaznému návrhu strany sporu možno založiť len tromi dôvodmi. Prvým je argument, podľa ktorého tvrdená skutočnosť, ku ktorej overeniu alebo vyvráteniu je navrhnutý dôkaz je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania; ďalším je argument, podľa ktorého dôkaz neoverí/nevyráti tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na toto tvrdenie nedisponuje vypovedacou potenciou. Nakoniec tretím je nadbytočnosť dôkazu, t.j. argument, podľa ktorého určité tvrdenie, ku ktorému overeniu alebo vyvráteniu je dôkaz navrhovaný, bolo už doterajším konaním bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené.

22. V predmetnej právnej veci navrhla žalovaná na preukázanie majetkových pomerov dlžníka F. E. dokazovanie výsluchom tohto dlžníka. Súd však napriek skonštatovaniu spornosti zmenšenia majetkových pomerov dlžníka, tento návrh na dokazovanie zamietol. Pokiaľ však základným predpokladom úspešného uplatnenia subjektívneho odporového práva veriteľa je podmienka, že v dôsledku odporovaného právneho úkonu sa majetok dlžníka zmenšil do takej miery, že to má súčasne za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky zo zostávajúceho majetku dlžníka, tak vykonanie dôkazu výsluchom dlžníka navrhovaného za účelom preukázania jeho majetkových pomerov, bolo dôkazom relevantným pre posúdenie podstatnej otázky tohto konania, t. j. či po uzavretí dohody o vyporiadaní BSM disponoval dlžník dostatočným majetkom, z ktorého mohlo dôjsť k uspokojeniu jeho veriteľov – žalobcov 1/ a 2/. V tomto prípade dlžník – fyzická osoba, totiž môže disponovať okrem majetku patriaceho do BSM aj svojim samostatným (oddeleným) majetkom, získaním napríklad pred uzavretím manželstva, prípadne dedením, či darovaním, ktorý majetok mohol postačovať na uspokojenie jeho veriteľov napriek tomu, že uzavretá dohoda o vyporiadaní BSM, bola pre samotného dlžníka nevýhodná. V tomto smere správne žalovaná v odvolaní poukazovala na to, že žalobcovia majetkové pomery dlžníka ani nepoznajú, pretože si pohľadávku voči dlžníkovi neuplatnili v exekučnom konaní.

23. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, keďže súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia otázky ukracujúceho právneho úkonu v zmysle § 42a ods. 1 OZ, nevykonal navrhované (v danom prípade nevyhnutné) dôkazy (výsluch dlžníka za účelom preukázania jeho majetkovej situácie), pričom vzhľadom na rozsah potrebného dokazovania nie je účelné doplniť dokazovanie pred odvolacím súdom, a podľa § 391 ods. 1 CSP v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

24. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný vyslovenými právnymi názormi odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude vec náležite právne posúdiť, predovšetkým sa náležite právne vysporiadať s otázkou, aký vplyv malo uzavretie Dohody o vyporiadaní BSM na majetok dlžníka, t. j. či sa v jeho dôsledku zmenšil majetok dlžníka do takej miery, že to ohrozilo aspoň čiastočné uspokojenie nárokov jeho veriteľov – žalobcov 1/ a 2/; na základe aplikovaného právneho posúdenia veci, riadne v súlade s platnou procesnou normou vykonať všetky pre vec relevantné navrhované dôkazy; skutkový stav následne opätovne komplexne vyhodnotiť a potom vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je nevyhnutné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2, 3, 4 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne o náhrade trov, včítane náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

25. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

- 2 -

28Co/125/2024
28Co/125/2024-
2121207794

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).